

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. října 2020 o odvoláních obžalovaného [REDAKCE], a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě, proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 9. 7. 2020, č. j. 6 T 13/2020-381,

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaného a státního zástupce **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 9. 7. 2020, č. j. 6 T 13/2020-381, byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přčinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku, přčinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, přčinem nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c) tr. zákoníku a přčinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a za tyto byl odsouzen podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená [REDAKCE] odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný [REDAKCE] dopustil uvedených přčinů tím, že
ač věděl, že jeho bývalá družka [REDAKCE] si nepřeje, aby ji kontaktoval,
a) přesto v Mostě osobně vyhledal její přítomnost, když:
 1. 25. října 2018 v Mostě, číhal přibližně v 8:00 u křižovatky [REDAKCE] ve svém voze tovární značky [REDAKCE] až přijde na rekvalifikační kurz, bláslit ji vulgárně označoval za „kurvu“ a vyčítal jí, že se obrátila na soud,
 2. 30. října 2018 v Mostě, v odpoledních hodinách přijel svým vozidlem do kavárny [REDAKCE] seděla na terase s [REDAKCE] zaparkoval před schody na terasu i se synem [REDAKCE] narozeným [REDAKCE] a z otevřeného okénka vykřikoval na [REDAKCE] nadávky, kdy poté, co k ní přišel její syn, [REDAKCE] vystoupil obžalovaný z vozidla, přistoupil k [REDAKCE] verbálně ji napadl a udeřil ji brýlemi do nosu,
 3. 13. ledna 2019 [REDAKCE] v blíže nezjištěné době mezi 16:00 až 17:00, vyhledal [REDAKCE] v jejím zaměstnání v restauraci [REDAKCE] kdy jí před jejich společným synem [REDAKCE] vulgárně urážel,
 4. 17. ledna 2019 v Mostě, v místě bydliště [REDAKCE] křičel pod oknem, aby mu dala klíče od auta, a poté, co je položila na parapet jejího okna ve zvýšeném přízemí, vyhrožoval jí, že se něco následujícího dne stane,
 5. 29. ledna 2019 v Mostě, v blíže nezjištěné době čekal ve svém vozidle tovární značky [REDAKCE] kam šla vyzvednout jejich společného syna, [REDAKCE] ač věděl, že toho má předmětného dne na základě rozsudku Okresního soudu v Mostě [REDAKCE] vyzvedávat [REDAKCE]

6. 19. února 2019 v Mostě, přibližně ve 13:40, čekal ve svém vozidle tovární značky [REDACTED] kam šla vyzvednout jejich společného syna, [REDACTED] ač věděl, že toho má předmětného dne na základě rozsudku Okresního soudu v Mostě [REDACTED]

a sledoval ji přinejmenším od října 2018 i prostřednictvím soukromého detektiva, [REDACTED] který byl [REDACTED] odhalen nezjištěného dne v říjnu 2018 a 3. listopadu 2018, a sledoval ji vozidlem tovární značky [REDACTED]

b) v období přinejmenším od 7. září 2018 do 12. února 2019 jí nevyžádaně kontaktoval zprávami SMS a jinými zprávami elektronické komunikace, v nichž jí vulgárně urážel, vyhrožoval jí jak abstraktně, tak i konkrétně újmou ekonomickou, společenskou i usmrcením, a dával jí najevo, že jí sleduje, přičemž přímo usmrcením jí v rámci elektronické komunikace vyhrožoval přinejmenším:

1) 30. září 2018, kdy jí zaslal zprávy, ve kterých jí sdělil, že [REDACTED] bude umírat a pokud kvůli ní půjde k soudu, uvidí [REDACTED] ráj, a

2) 10. října 2018 jí zaslal zprávy, ve kterých jí sdělil, že jí pomůže do brobu, což doprovodil fotografií velkých dřevěných násad přichystaných spolu s igelitovým pytle v kufru vozidla,

kdy svým jednáním v [REDACTED] vzbudil důvodné obavy, že své vyhružky uskuteční a vážně ji ublíží nebo usmrtí,

ačkoliv přinejmenším od 8. listopadu 2018 věděl o tom, že Okresní soud v Mostě vydal ve věci pod sp. zn. [REDACTED] dne 24. října 2018 předběžné opatření ve věcech ochrany proti domácímu násilí, kterým mu přikázal zdržet se setkávání s [REDACTED] zdržet se nezádoncibho sledování a obtěžování [REDACTED] jakýmkoli způsobem, zejména zdržet se nezádoncích osobních, písemných a telefonických kontaktů, zasílání SMS nebo MMS zpráv, chatových zpráv i e-mailů, a přikázal mu nevstupovat do bezprostředního okolí domu [REDACTED] a to do vzdálenosti 100 metrů, a nezdržovat se tam, kdy rozhodnutí soudu nabylo právní moci dne 24. října 2018, přičemž v zákonné lhůtě podala [REDACTED] návrh na prodloužení doby trvání tohoto předběžného opatření, kdy Okresní soud v Mostě toto opatření 21. ledna 2019 prodloužil do 24. dubna 2019.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [REDACTED] v zákonné lhůtě odvolání, které následně písemně odůvodnil prostřednictvím své obhájkyne. Odvolání směřuje do výroku o vině i trestu. Obžalovaný s rozsudkem soudu prvního stupně nesouhlasí, má za to, že jeho závěry neodpovídají skutkovým zjištěním. Znovu poukazuje na svou výpověď, kdy se k věci vyjádřil a přiznal, že vztahy s poškozenou [REDACTED] nebyly dlouhodobě dobré a uvedl, že mu je to líto a že své jednání nebude opakovat. Aktuálně se situace uklidnila, kdy s poškozenou není v žádném kontaktu. Dále poukazuje na výpověď poškozené, která se k věci obsáhle vyjádřila, kdy popsala letité soužití s obžalovaným, které opakovaně ukončovala a vracela se k němu. V souvislosti s její výpovědí obžalovaný upozorňuje na to, že poškozená nikdy nepracovala, finanční nouzi však nikdy netrpěla. V této souvislosti je tak nepochopitelné, že poškozená na jedné straně líčí špatné chování obžalovaného vůči její osobě, kdy popisuje dílčí incidenty, na druhé straně však čerpá materiální výhody ze společného soužití. Sama pak uvádí, že se jednalo o incidenty ve slovní rovině, fyzicky či jinak jí ublíženo nebylo, a je tak nutno vzít v potaz možnou intenzitu jednání obžalovaného a společenskou nebezpečnost takového jednání, kdy poškozená se tak nemohla reálně obávat závažnějšího ublížení, když jejich vztahy byly již v té době dlouhodobě konfliktní a pro poškozenou bylo jednání obžalovaného předvídatelné. Obžalovaný si je vědom, že ne veškeré jeho jednání vůči poškozené bylo správné, zejména SMS zprávy, nikdy jí však neměl v úmyslu jakkoliv ublížit. Ostatně totéž platí i o jednání poškozené vůči němu, kdy mu odčerpala peníze z účtu a je veden spor o zaplacení částky 600 000 Kč, kdy věc je prověřována též orgány činnými v trestním řízení. V odvolacím řízení pak v této souvislosti obžalovaný předložil dosud nepravomocný rozsudek Okresního soudu v Mostě [REDACTED] Obžalovaný má tedy za to, že jeho jednání nedosáhlo v žádném skutku takové intenzity, aby bylo možno jej podřadit

pod některou ze skutkových podstat trestných činů zařazených ve zvláštní části trestního zákoníku. V závěru odvolání proto navrhuje, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil s tím, že nově rozhodne tak, že obžalovaný se podle § 226 písm. a) popř. písm. b) tr. ř. zprošťuje obžaloby.

4. Dále proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce, které současně písemně odůvodnil. Odvolání je podáno v neprospěch obžalovaného proti výroku o trestu. Státní zástupce má za to, že soud nedostatečně zhodnotil při výměře trestu přitěžující okolnosti a možnost nápravy obžalovaného a trest, který uložil, je nepřiměřeně mírný, když s argumenty soudu se nelze ztotožnit. Nesprávný je argument nalézacího soudu, že jednání obžalovaného nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem, když v daném případě představuje rozsáhlé jednání více trestných činů v jednočinném souběhu, kdy obžalovaný se navíc jednání dopouštěl po dobu více než pěti měsíců a četností a intenzitou jako celku dalece přesáhl běžný rámec každého z uvedených trestných činů, když po celé toto období bylo jeho jednání kontinuální. Jednání obžalovaného pak bylo aktem msty a nesměřovalo k uspořádání vztahů s poškozenou, nebylo vybočením z jinak řádného způsobu života, když obžalovaný byl sedmkrát trestán v přestupkovém řízení, převážně za jednání proti občanskému soužití. Obžalovaný pak ve svém protiprávním jednání pokračoval i poté, co proti němu bylo vedeno trestní řízení a dokonce i po podání obžaloby. Obžalovanému tedy nesvědčí žádná polehčující okolnost, oproti tomu mu přitěžuje řada okolností přitěžujících, které nalézací soud nereflektoval (§ 42 písm. a), b), m), n) tr. zákoníku), navíc k pronásledování poškozené zneužil další osobu a současně zasahoval do soukromí více osob. Primární výhradou státního zástupce je vyměřená krátká zkušební doba, která měla být stanovena v délce tří let. Vhodné je též uložit obžalovanému přiměřené omezení podle § 48 odst. 3 písm. e) tr. zákoníku, a to zákaz styku s poškozenou, případně zákaz kontaktování poškozené obžalovaným. V úvahu pak přichází též kombinace s trestem peněžitým v celkové výši 100 000 Kč se stanovením přiměřeného náhradního trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Pokud by odvolací soud shledal kombinaci trestů nepřiměřeně přísnou, přiměřená výměra trestu by měla činit 18 měsíců. V závěru odvolání tedy navrhuje, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. zrušil výrok o trestu napadeného rozsudku, jelikož uložený trest je nepřiměřený, a buď podle § 259 odst. 3 a 4 tr. řádu rozhodl sám o trestu tak, že obžalovaný [redacted] se podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku odsuzuje k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, kdy výkon tohoto trestu se podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá a stanovuje se zkušební doba v délce 3 let za současného uložení přiměřeného omezení podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 písm. e) tr. zákoníku, a to zákazu styku s [redacted] narozenou [redacted], a dále mu uložil za užití § 67 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb po 1 000 Kč, za současného stanovení náhradního trestu odnětí svobody podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku v délce 6 měsíců, nebo podle § 259 odst. 3 a 4 tr. řádu rozhodl sám o trestu tak, že obžalovaný [redacted] narozený [redacted] se podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku odsuzuje k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, kdy výkon tohoto trestu se podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá a stanovuje se zkušební doba v délce 3 let za současného uložení přiměřeného omezení podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 písm. e) tr. zákoníku, a to zákazu styku s [redacted] [redacted]
5. Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací v průběhu veřejného zasedání konaného za dodržení zákonných podmínek v nepřítomnosti obžalovaného [redacted] podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. z podnětu podaných odvolání přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
6. V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutkového stavu věci při dodržení všech zákonných

ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu. Řízení předcházející napadenému rozsudku proto nevykazuje žádné procesní vady, které by způsobily jeho nezákonnost a na něž by bylo nutno reagovat jeho zrušením ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.

7. Okresní soud v Mostě provedl dokazování způsobem a v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., když důsledně postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a při svém rozhodování z takto zjištěného stavu správně vycházel. Ve vztahu k významným skutkovým okolnostem podle § 2 odst. 6 tr. ř. v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů náležitě zhodnotil provedené důkazy na podkladě svého vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a vzájemných souvislostech. Odvolací soud se s argumentací soudu prvního stupně ohledně skutkových zjištění plně ztotožňuje a na důvody uvedené v odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje.
8. Soud prvního stupně při zjištění skutkového stavu důvodně vycházel z částečného doznání obžalovaného učiněného u hlavního líčení, byť v rámci přípravného řízení konkrétní skutky kladené mu za vinu popřel a celkově své jednání bagatelizoval. Z trestné činnosti je navíc jednoznačným způsobem usvědčován výpovědí svědkyně – poškozené [REDAKCE], která velmi podrobným způsobem popsala konkrétní jednání obžalovaného vůči její osobě po dobu jejich soužití, zejména velmi časté verbální útoky, včetně výhrůžek, a to i formou SMS zpráv, když na své výpovědi setrvala i u hlavního líčení a drobné nepodstatné rozpory v jejích výpovědích pak okresní soud správně přičetl odstupu doby. Kromě toho je zřejmé, že tato výpověď nezůstala osamocena, ale je podporována soudem prvního stupně zmiňovanými důkazy, a to v podobě svědeckých výpovědí, jakož i důkazy listinnými. V této souvislosti tedy soud prvního stupně správně zdůraznil výpovědi svědků [REDAKCE] kteří byli přítomni některým z jednotlivých skutků kladených obžalovanému za vinu a z trestné činnosti jej tak rovněž usvědčují. Výpověď poškozené [REDAKCE] pak z hlediska její věrohodnosti není v rozporu s příslušnými závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, jak rovněž soud prvního stupně správně zdůraznil. Skutkový děj pak současně vyplynul též z ve věci nashromážděných důkazů listinných zmiňovaných okresním soudem v odstavcích 18. a 19. odůvodnění napadeného rozsudku a ve stručnosti je tak možno na tyto odkázat. Zejména shora konstatované důkazy je tedy nutno i dle názoru odvolacího soudu považovat za stěžejní a svědčící v neprospěch obžalovaného [REDAKCE], když částečná snaha obžalovaného své jednání bagatelizovat a snižovat jeho intenzitu tak nemůže obstát, neboť není žádný důvod výpověď poškozené [REDAKCE] jakkoli zpochybňovat.
9. S ohledem na shora uvedené skutečnosti je tedy zřejmé, že námitky obžalovaného ohledně jeho viny, uplatněné v podaném odvolání, nelze akceptovat a tyto nemohou obstát, když provedenými důkazy v řízení před soudem prvního stupně byla obhajoba obžalovaného ohledně jednotlivých skutků jednoznačně vyvrácena. V této souvislosti je tedy nutno poukázat na důkazy, kterými se již podrobně zabíral soud prvního stupně, neboť obžalovaný ve svém odvolání v zásadě detailněji opakuje a rozvádí již uplatněnou obhajobu. Je tedy možno konstatovat, že skutková zjištění soudu prvního stupně odpovídají výsledkům provedeního dokazování, jsou úplná a správná. Z odůvodnění napadeného rozsudku je pak zřejmé, že soud prvního stupně své skutkové i právní závěry přesvědčivě a logicky odůvodnil. Odvolací soud se s hodnocením důkazů tak, jak bylo provedeno soudem prvního stupně, zcela ztotožňuje a v tomto směru pak na toto příléhavé hodnocení v odstavcích 16. – 20. odůvodnění napadeného rozsudku odkazuje. Soud prvního stupně tak především uvedl a vysvětlil, proč vzal za základ svých skutkových zjištění výpověď poškozené [REDAKCE] ve spojení s již shora konstatovanými důkazy, a to v podobě výpovědí svědků i důkazů listinných. K námitkám obžalovaného uvedeným v podaném odvolání tak lze obecně uvést, že se nejedná o takové skutečnosti, které by mohly odůvodnit jiné rozhodnutí než to, které tedy okresní soud z hlediska skutkových zjištění správně učinil. Ve shodě se soudem

prvního stupně tak lze připustit, že příčinou projednávaného protiprávního jednání obžalovaného byly nepřekonatelné rozpory v soužití s obžalovanou, a to nejen v osobní rovině, ale i ohledně finančních záležitostí, což ostatně obžalovaný v odvolacím řízení doložil již zmiňovaným rozsudkem Okresního soudu v Mostě [REDAKCE]. V podstatě zásadní námitku obžalovaného ohledně nižší intenzity jeho jednání toliko ve slovní rovině je pak nutno s ohledem na již shora uvedené skutečnosti považovat za bezpředmětnou, když z hlediska použité formy a prostředků jednání obžalovaného nepochybně naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty předmětných přečinů, když pro většinu z nich není nezbytné fyzické napadené poškození, což ostatně v jednom případě prokázáno bylo. Lze tedy uzavřít, že ani v rámci odvolacího řízení nebylo zjištěno nic, co by správnost úvah a závěrů soudu prvního stupně ohledně hodnocení provedených důkazů a na základě nich učiněných skutkových zjištění jakkoli zpochybňovalo, tyto jsou přesvědčivé a logické.

10. Soud prvního stupně dále nijak nepochybil, když jednání obžalovaného [REDAKCE] kvalifikoval jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se prokazatelně dopustil závažného i opakovaného jednání, aby zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně zdržet se vstupu do bezprostředního okolí společného obydlí a povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním, jako přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný prokazatelně jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, jako přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný prokazatelně jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a v neposlední řadě jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se prokazatelně dopustil na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a výtržnosti zejména tím, že napadl jiného. Zavinění je pak nutno dovodit ve formě úmyslu přímého ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Po objektivní i subjektivní stránce tak obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty shora uvedených přečinů, a i v tomto směru je tak možno považovat rozhodnutí soudu prvního stupně za správné a v souladu se zákonem.
11. Pokud jde o výrok o trestu, kam tedy směřovala obě podaná odvolání, ani zde krajský soud neshledal žádné pochybení, a to v neprospěch ani ve prospěch obžalovaného. Okresní soud správně vyhodnotil společenskou škodlivost jednání obžalovaného i jeho osobu a náležitým způsobem zohlednil okolnosti polehčující a přitěžující. Z odůvodnění tohoto výroku je tedy patrné, že soud prvního stupně pečlivě hodnotil všechny okolnosti rozhodné pro ukládání trestu ve smyslu § 39 tr. zákoníku a správně kladl důraz na dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného a přihlédl i ke konkrétním okolnostem případu, zejména ke skutečnosti, že v soužití obžalovaného s poškozenou se jednalo o vzájemné nepřekonatelné rozpory, kdy z provedeného dokazování je zřejmé, že ani jednání poškozené vůči obžalovanému nebylo vždy zcela v pořádku, jak již bylo naznačeno shora, byť nedosahovalo takové intenzity, jako jednání obžalovaného. Na tomto podkladě tedy nepochybil, když dospěl k závěru, že na obžalovaného postačí k jeho nápravě působit trestem ještě převážně výchovného charakteru, tedy trestem, který není spojen s přímým omezením jeho osobní svobody. Konkrétní výměru trestu pak s přihlédnutím ke shora uvedeným skutečnostem stanovil v trvání 1 roku, tedy v polovině nejprísnejší zákonné trestní sazby § 337 odst. 2 tr. zákoníku, která je dána rozpětím až na dvě léta, když odpovídajícím způsobem zohlednil mj. i přestupkovou minulost obžalovaného, jakož i souběh jednotlivých přečinů, a tato výměra trestu je i dle názoru odvolacího soudu přiměřená, odpovídající všem rozhodným skutečnostem a postačující k nápravě obžalovaného. Správně pak soud prvního stupně přistoupil k podmíněnému odkladu uloženého trestu, přičemž zkušební dobu stanovil v trvání 18 měsíců, což je ještě v dolní polovině příslušného zákonného rozpětí,

kteře činí jeden rok až pět let, a byt' tento svůj postup blíže neodůvodnil, tak i dle názoru odvolacího soudu vzhledem k ve věci existujícím a již shora naznačeným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem postačí na obžalovaného k jeho nápravě působit pohružkou výkonem trestu po tuto kratší dobu. Zbývá dodat, že povede-li obžalovaný [REDAKCE] ve zkušební době řádný život, vysloví okresní soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

12. Pokud jde o odvolání státního zástupce, pak ani toto s ohledem na již shora uvedené skutečnosti nebylo shledáno důvodným. Trest odnětí svobody ve výměře 1 roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, uložený obžalovanému soudem prvního stupně, je i dle názoru odvolacího soudu co do jeho výměry i délky zkušební doby trestem přiměřeným, plně odpovídajícím zákonným hlediskům pro ukládání trestů a nezbytným a postačujícím k nápravě obžalovaného a v odvolacím řízení tak nebyl žádný důvod k tomu jej jakkoli korigovat, když lze připustit, že zejména ohledně stanovené délky zkušební doby se jedná o trest spíše mírnější než přísný, avšak nikoli o trest nepřiměřeně mírný, jak tedy nedůvodně státní zástupce v podaném odvolání namítá. K jeho námítkám uvedeným v podaném odvolání je tak rovněž možno v obecné rovině uvést, že se nejedná o takové skutečnosti, které by mohly v tomto směru odůvodnit jiné rozhodnutí než to, které tedy okresní soud správně učinil. Lze sice souhlasit s tím, že zde existují určité přitěžující okolnosti, nikoli však všechny, které státní zástupce v podaném odvolání uvádí, když připustit lze přestupkovou minulost obžalovaného, částečné předchozí uvážení ohledně sledování svědkem [REDAKCE] jakož i souběh jednotlivých přečinů, když případné jednání obžalovaného ze msty nebylo nijak podloženo a k jeho tíži nelze vykládat ani dobu páchání trestné činnosti, která nebyla nijak extrémně dlouhá, a kromě četnosti jednotlivých dílčích skutků tak obvyklý rámec předmětných přečinů výrazně překročen nebyl, jak tedy okresní soud správně uzavřel. Na druhé straně státní zástupce zcela opomněl již shora zmiňované polehčující okolnosti na straně obžalovaného, a to je evidentní trestní bezúhonnost, jakož i jeho částečné doznání a projevenou lítost. Lze tedy uzavřít, že soud prvního stupně adekvátním způsobem zhodnotil polehčující i přitěžující okolnosti, jak již bylo rozvedeno shora, a uložený trest tak plně odpovídá zákonným hlediskům pro ukládání trestů. S přihlédnutím k ustanovení § 38 odst. 2 tr. zákoníku i vzhledem k okolnostem již shora uvedeným tak dle názoru odvolacího soudu v daném případě nepřicházelo v úvahu uložení dalšího trestu v podobě trestu peněžitého, ani uložení státním zástupcem navrženého přiměřeného omezení, ostatně sám obžalovaný u hlavního líčení projevili nad svým jednáním lítost tím, že toto se již nebude opakovat, a toto jeho tvrzení nebylo nijak vyvráceno a opak nebyl prokázán.
13. Vzhledem k tomu, že ani ve výroku o náhradě škody nebylo shledáno žádné pochybení, nebyla odvolání obžalovaného [REDAKCE] a státního zástupce shledána důvodnými, a proto je Krajský soud v Ústí nad Labem podle § 256 tr. ř. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **dovolání**. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byt' by takto bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l)

nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání. Náklady trestního řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 14. října 2020

JUDr. Jiří Kroupa v. r.
předseda senátu

Monika
Radostová

Digitálně
podepsal Monika
Radostová
Datum: 2020.10.21
11:58:35 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Radostová.